

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
8 У 2843/10 (2008)
05.11.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Зорице Китановић и Руже Урошевић, чланова већа, са судским саветником Ксенијом Ивановић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужилаца А.А. и Б.Б. из ..., Улица ... број ..., против решења Владе Републике Србије 05 број 465-14263/2001-18 од 24.01.2008. године, у предмету утврђивања општег интереса, са заинтересованим лицем Дирекцијом за грађевинско земљиште и изградњу Београд, у нејавној седници већа одржаној дана 05.11.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Владе Републике Србије 05 број 465-14263/2001-18 од 24.01.2008. године у ставу 1. алинеја друга.

Образложење

Оспореним решењем донетим у извршењу пресуде Врховног суда Србије У. 2804/06 од 07.12.2006. године утврђен је општи интерес за експропријацију непокретности ради изградње Улице Лазара Кујунџића, општине Чукарица, на ближе означеним непокретностима, и то у ставу првом алинеја друга на делу куће, кућни број ..., у Улици ..., која је саграђена на кат. парцели број ..., у површини од ... м² и кат. парцели број ..., у површини од ... ара ... м², обе уписане у ЗК.УЛ. Број ... на Републику Србију, а који део се налази на кат. парцели број ..., власништво А.А. и Б.Б., обоје са 1/2 дела.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 29.02.2008. године, која је била заведена под бројем У.1451/08, тужиоци оспоравају законитост решења туженог органа због битних повреда правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погршене примене материјалног права. Наводе да тужени није поступио у извршењу пресуде Врховног суда Србије У.1451/02 од 21.03.2003. године као и да је донео потпуно исто решење идентичног диспозитива идентичне садржине, а у поновном поступку је непотпуно утврђено чињенично стање у односу на испуњеност законом прописаних услова за утврђивање општег

интереса у односу и на кат. парцелу ... КО ..., а сам диспозитив решења је у супротности са датим образложењем, односно, образложење оспореног решења уопште не садржи нити и један навод који се конкретно односи на поступак везан за утврђивање општег интереса за експропријацију дела непокретности у Улици Поред тога тужени орган је учинио и битну повреду правила поступка, јер је по други пут донео решење у оспореном делу и у односу на кат. парцелу број ... КО Београд, без захтева Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда, која се изричито изјаснила у поновном управном поступку да одустаје од захтева за утврђивање општег интереса за експропријацију објекта који се налазе на катастарској парцели ... КОБ 6 и то дописом од 15.04.2004. године, како је то и у самом образложењу решења навео тужени орган. Са изнетих разлога, предложили су да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при наводима датим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Заинтересовано лице Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београд, није доставило одговор на тужбу.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, а на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године, није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. истог закона.

Оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, поступајући, на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), по тужби у овом управном спору по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета ове управне ствари произлази да је диспозитивом оспореног решења у ставу првом алинеја друга, утврђен општи интерес за експропријацију непокретности, ради изградње Улице Лазара Кујунџића, општине Чукарица, на делу куће, кућни број ... у Улици ..., која је саграђена на кат. парцели број ..., у површини од ... м² и кат. Парцели ..., у површини од ... ара и ... м², обе уписане у ЗК. УЛ. Број ... на Републику Србију, а који се део налази на кат. парцели

број ..., власништво А.А. и Б.Б., обоје са по 1/2 дела, док из образложења следи да је на основу поднетог предлога за утврђивање општег интереса за експропријацију и приложене документације утврђено да је експропријација означених непокретности неопходна за изградњу објекта у области саобраћајне инфраструктуре, дакле објеката који су чланом 20. став 1. Закона о експропријацији, наведени као објекти за чију изградњу Влада може утврдити општи интерес, као и да је предлог поднела Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд, за чије потребе се може, у смислу одредбе члана 20. став 3. Закона о експропријацији, вршити експропријација.

Међутим, према стању у списима следи да је предлагач својим дописом од 15.04.2004. године, прецизирао предлог и остао при захтеву за утврђивање општег интереса ради експропријације дела објекта у Улици ... број ..., који се налази на кат. парцели број ..., дела објекта у Улици ... број ..., који се налази на кат. парцели број ... и објекта у Улици ... број ..., који се налази на кат. парцели број ..., све КО ..., које су предвиђене важећим планским актом за изградњу саобраћајнице у Улици Лазара Кујунџића, у смислу члана 20. Закона о експропријацији, а одустао од захтева за утврђивање општег интереса за експропријацију објекта који се налази на кат. парцели број ..., ... и ... КО ... и предвиђене су за изградњу других објеката, односно другу намену. С обзиром на наведено, основано тужиоци у тужби наводе да је диспозитив решења супротан образложењу решења. Такође, остало је нејасно, како предмет утврђивања општег интереса може бити део куће, без обзира што је само једна парцела на којој се налази објекат предвиђена за саобраћајницу. Наиме, одредбом члана 2. и 3. Закона о експропријацији ("Службени гласник РС" бр.35/95...23/01) прописано је да се општи интерес за експропријацију непокретности утврђује Законом или Одлуком Владе РС у складу са овим законом. Непокретностима у смислу овог закона, сматрају се земљиште, зграде, грађевински објекти и др. Из чега следи да предмет утврђивања општег интереса морају бити целе парцеле, цели објекти и др., а не делови истих, док предмет експропријације може бити део парцеле односно део објекта. Одредбом чл.10. Закона о експропријацији предвиђено је да ако се приликом експропријације једног дела непокретности утврди да сопственик нема економског интереса да користи преостали део непокретности, односно ако је због тога на преостали део непокретности онемогућена или битно отежана његова егзистенција, експроприсаће се, на његов захтев и тај део непокретности.

Осим тога, решење туженог органа је неизвршиво јер је диспозитив решења нејасан и неодређен, у ставу 1. тачка два, односно није означена катастарска парцела која је предмет утврђивања општег интереса, на шта се основано тужбом указује.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, овај суд је тужбу уважио и оспорено решење поништио, одлучујући као у диспозитиву пресуде, на основу одредбе члана 38. став 2. и члана 41. став 2. Закона о управним споровима.

У поновном поступку тужени орган ће донети ново, на закону засновано решење, имајући при томе у виду правно схватање и примедбе суда изнете у овој пресуди, које су обавезне за тужени орган, у смислу одредбе члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 05.11.2010. године, 8 У 2843/10 (2008)

Записничар
Ксенија Ивановић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић